

The Family Proclamation—Words from God

By Elder Ronald A. Rasband
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Tillkännagivandet om familjen – ord från Gud

Äldste Ronald A. Rasband
i de tolv apostlarnas kворum

October 2025 general conference

The proclamation has a divine origin, so we must treat it with the reverence deserving words from God.

This general conference of October 2025 marks the 30th anniversary of the announcement of “The Family: A Proclamation to the World.” By divine design, this proclamation, with its revelatory words, was created to “maintain and strengthen the family as the fundamental unit of society.”

Everyone belongs to a family, whether you are a mother, father, daughter, son, grandchild, grandparent, aunt, uncle, brother, sister, or cousin. Most importantly, each of us is, as the proclamation states, “a beloved spirit son or daughter of heavenly parents ... [with] a divine nature and destiny.”

When I was called to the holy apostleship in 2015, I was advised, “This proclamation is now yours. Your name [pointing to the words ‘Council of the Twelve Apostles’ in the title] is right here. Feel it and teach it like you own it.”

I love the family proclamation. I have testified across the world from Africa to Australia and everywhere in between of the role of the family in God’s eternal plan. The proclamation has a divine origin, so we must treat it with the reverence deserving words from God.

Remember, brothers and sisters, as I said in a previous general conference from this very pulpit, “Words matter.”

Let me give you some background about the proclamation as a core message of what we believe.

In 1994, a year before the proclamation was

Tillkännagivandet har ett gudomligt ursprung, så vi måste behandla det med den vördnad som Guds ord förtjänar.

Den här generalkonferensen i oktober 2025 är det 30 år sedan ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” presenterades. Enligt gudomlig plan skapades tillkännagivandet, med dess uppenbarande ord, för att ”bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet”.

Alla tillhör en familj, oavsett om man är mamma, pappa, dotter, son, barnbarn, mor- eller farförälder, faster, farbror, bror, syster eller kusin. Viktigast av allt är att var och en av oss, som det står i tillkännagivandet, är ”ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar ... [med] gudomliga egenskaper och förutsättningar”.

När jag kallades till det heliga apostlaskapet 2015 fick jag rådet: ”Det här tillkännagivandet är nu ditt. Ditt namn [pekar på orden ‘de tolv apostlarnas råd’ i titeln] står precis här. Känn det och lär ut det som om du äger det.”

Jag älskar tillkännagivandet om familjen. Jag har vittnat över hela världen, från Afrika till Australien och överallt däremellan om familjens roll i Guds eviga plan. Tillkännagivandet har ett gudomligt ursprung, så vi måste behandla det med den vördnad som Guds ord förtjänar.

Kom ihåg, bröder och systrar, som jag sa från just den här talarstolen under en tidigare generalkonferens: ”Ord spelar roll.”

Låt mig ge lite bakgrund till tillkännagivandet som ett kärnbudskap om vad vi tror på.

År 1994, ett år innan tillkännagivandet

presented, the Quorum of the Twelve Apostles discussed how society and governments were pulling away from God's laws for family, marriage, and gender. "But that was not the end of what we saw," President Russell M. Nelson later explained. "We could see the efforts of various communities to do away with all standards and limitations on sexual activity. We saw the confusion of genders. We could see it all coming."

The Twelve determined to prepare a document, an official proclamation, summarizing the Church's position on family. During that year, these Apostles, seers called of God, prepared a declaration about the family. President Dallin H. Oaks recalled they prayerfully turned to the Lord for "what [they] should say and how [they] should say it." They presented it to the First Presidency—Presidents Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley, and Thomas S. Monson—for their consideration.

Just months later, in March 1995, President Hunter passed away, and President Hinckley became the 15th President of the Church. The proclamation was now in his hands. When would be the right time to make this declaration to the Church? That time came six months later.

Days before the September 23 general Relief Society meeting that preceded general conference, President Hinckley and his counselors met in counsel with the Relief Society General Presidency. The sisters, like the Apostles, had been weighing concerns about women and families. They had focused the upcoming meeting on families.

President Hinckley was scheduled to address the women at the gathering. He had been pondering the direction of his remarks. As the discussion progressed, he referred by name to the newly created but not yet public "The Family: A Proclamation to the World." Was this women's meeting the right setting to make the decisive declaration about family?

Relief Society General President Elaine Jack later explained: "We didn't know what the proclamation on the family was at that time. ... [W]e could tell by the title, but we felt anything on the family ... would be a positive thing. ... I felt very positive that we had members of the Quorum of the Twelve that were receiving revelation."

The Relief Society meeting that Saturday was historic. President Hinckley introduced the family proclamation with these important words:

presenterades, diskuterade de tolv apostlarnas kворum hur samhället och regeringar drog sig bort från Guds lagar för familj, äktenskap och kön. "Men det var inte allt vi såg", förklarade president Russell M. Nelson senare. "Vi kunde se hur olika samhällen verkade för att avveckla alla normer för och begränsningar av sexuella handlingar. Vi såg en uppluckring av könsbegreppet. Vi kunde se allt komma."

De tolv bestämde sig för att ta fram ett dokument, ett officiellt tillkännagivande som sammanfattade kyrkans inställning till familjen. Under det året förberedde dessa apostlar, siare kallade av Gud, ett tillkännagivande om familjen. President Dallin H. Oaks minde att de under bön vände sig till Herren för "vad [de] borde säga och hur [de] borde säga det". De presenterade det för första presidentskapet – presidenterna Howard W. Hunter, Gordon B. Hinckley och Thomas S. Monson – för deras beaktande.

Några månader senare, i mars 1995, avled president Hunter och president Hinckley blev kyrkans femtonde president. Tillkännagivandet var nu i hans händer. När var rätt tid att göra det här tillkännagivandet för kyrkan? Den tiden kom sex månader senare.

Några dagar innan Hjälpföreningens allmänna möte den 23 september som föregick generalkonferensen, rådgjorde president Hinckley och hans rådgivare med Hjälpföreningens generalpresidentskap. Systrarna hade, liksom apostlarna, övervägt bekymmer kring kvinnor och familjer. De hade satt familjen som fokus för det kommande mötet.

President Hinckley skulle tala till kvinnorna under mötet. Han hade funderat över vad han skulle säga. Under samtalets gång nämnde han vid namn det nyligen skapade men ännu inte offentliga "Familjen: Ett tillkännagivande för världen". Var det här kvinnomötet den rätta platsen för att framföra det avgörande tillkännagivandet om familjen?

Hjälpföreningens generalpresident Elaine Jack förklarade senare: "Vi visste inte vad tillkännagivandet om familjen var just då ... Vi anade utifrån titeln, men kände att vad som helst om familjen ... skulle vara något positivt ... Jag kände mig mycket trygg med att vi hade medlemmar i de tolv kворum som fick uppenbarelse."

Hjälpföreningens möte den lördagen var historiskt. President Hinckley introducerade tillkännagivandet om familjen med de här viktiga

“With so much of sophistry that is passed off as truth, with so much of deception concerning standards and values, with so much of allurements and enticement to take on the slow stain of the world, we have felt to warn and forewarn ... of standards, doctrines, and practices relative to the family which the prophets, seers, and revelators of this church have repeatedly stated throughout its history.”

He then read the proclamation in its entirety. As the Lord has said, “Whether by mine own voice or by the voice of my servants, it is the same.”

The proclamation states, “The family is ordained of God.” I love the clarity of that statement. The proclamation is a call for us to live in mortality ever mindful of the divinity within us and the eternal future that lies before us. President Nelson taught: “You are literally spirit children of God. ... Make no mistake about it: Your potential is divine. With your diligent seeking, God will give you glimpses of who you may become.”

When presented, the proclamation did not align with the views of many in the world. Not then. Not now. There are those who take issue with the declaration on family, marriage, and gender. Some suggest the Church pull it back, revise, or even set the proclamation aside.

The proclamation on the family is, as President Hinckley stated, doctrine, my dear brothers and sisters. The principles are not out of step but perfectly in step with the ways of the Lord and His covenant path. The teachings of the proclamation were revealed by our Lord Jesus Christ to His Apostles then and now. This is His Church; He has established the truths by which we live.

Some of you may reflect on the proclamation and say, “This isn’t working for me.” “It seems insensitive.” “My family doesn’t look like that.” “I don’t fit.”

For those with concerns, know that you are a child of heavenly parents, part of your Heavenly Father’s family. No one knows you better or cares more deeply about you than He does. Turn to Him; pour out your heart to Him; trust Him and His promises. You have family in your Savior, Jesus Christ, who loves you. He came to earth to atone for our sins and bear the burden of our mistakes and our very bad days. He understands what you are facing and feeling. Turn to Him;

orden: ”Då det finns så många spetsfundigheter framställda som sanning, så mycket bedrägeri angående normer och värderingar, så många lockbeten och frestelser till att långsamt befleckas av världen, har vi känt oss manade att varna och förvarna er ... om normer, läror och sedvänjor angående familjen som profeterna, siarna och uppenbararna i denna kyrka gång på gång under dess historia förklarat.”

Han läste sedan upp tillkännagivandet i dess helhet. Som Frälsaren har sagt: ”Antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, för det är detsamma.”

I tillkännagivandet står det: ”Familjen är instiftad av Gud.” Jag tycker om tydligheten i de orden. Tillkännagivandet är en uppmaning att vi ska leva i jordelivet och alltid ha i åtanke gudomligheten inom oss och den eviga framtid som väntar oss. President Nelson sa: ”Ni är bokstavligen Guds andebarn ... Var så säkra: Er potential är gudomlig. När ni söker flitigt kommer Gud att ge er glimtar av vilka ni kan bli.”

När tillkännagivandet lades fram stämde det inte överens med den åsikt som många i världen hade. Inte då. Inte nu. Det finns de som blir förolämpade av tillkännagivandet om familj, äktenskap och kön. En del anser att kyrkan borde dra tillbaka, revidera eller till och med åsidosätta tillkännagivandet.

Det här tillkännagivandet om familjen är, som president Hinckley sa, lära, mina kära bröder och systrar. Principerna är inte ur spår utan helt i linje med Herrens vägar och hans förbundsstig. Tillkännagivandets lärdomar uppenbarades av vår Herre Jesus Kristus till hans apostlar då och nu. Det här är hans kyrka. Han har fastställt de sanningar vi lever efter.

Några av er kanske reflekterar över tillkännagivandet och säger: ”Det här fungerar inte för mig.” ”Det verkar okänsligt.” ”Min familj ser inte ut så.” ”Jag passar inte in.”

Till dig som är bekymrad: Du ska veta att du är ett barn till himmelska föräldrar, en del av din himmelske Faders familj. Ingen känner dig bättre eller bryr sig mer om dig än han gör. Vänd dig till honom, utgiut ditt hjärta för honom, lita på honom och hans löften. Din Frälsare Jesus Kristus som älskar dig är din familj. Han kom till jorden för att sona våra synder och bära bördan av våra misstag och våra mycket dåliga dagar. Han förstår vad du står inför och känner. Vänd

trust He will send the Holy Ghost to be with you, lift you, and guide you. Feel Their love that “sheddeh itself abroad in the hearts of the children of men; ... it is the most desirable above all things ... and the most joyous to the soul.”

All of the Lord's Apostles love you dearly. We pray for you and seek the Lord's guidance for you. Stay with us. You live in challenging times when the adversary seeks to make you his. Do not be drawn off. And if you are, come back. Our arms reach out to you, as will those of others who love you.

The proclamation states, “Parents have a sacred duty to rear their children in love and righteousness.” The Book of Mormon provides a second witness to this truth. In the first verse of the first chapter, we read, “I, Nephi, having been born of goodly parents.” How many of us have started the Book of Mormon—and started again and again—and in the process committed those words to memory? Commit them to heart.

One of my favorite statements in the proclamation is this: “Happiness in family life is most likely to be achieved when founded upon the teachings of ... Jesus Christ.”

Who does not want to be happy?

And what are the teachings of Jesus Christ? Again, in the proclamation: “Faith, prayer, repentance, forgiveness, respect, love, compassion, work, and wholesome recreational activities.”

Whose life will not be better by applying these key principles? None of us are going to do perfectly; but we can follow President Hinckley's wise words: “Do the very best you can.”

We read in the proclamation, “Fathers are to preside ... in love and righteousness,” and “mothers are primarily responsible for the nurture of their children.” Preside does not mean dominate, and nurture does not mean a secondary role. God has given men and women different but equal and essential roles that complement each other.

Let me share a personal story.

My wife and I learned to work better at being equal partners after one day when I decided to make an important decision without consulting her. My action surprised her, took her off guard, and put her in a very difficult situation. Afterward, she put her hands on my shoulders and firmly said, “Ron, please, never do that to me again.” We have pretty much been on the same

dig till honom, lita på att han sänder den Helige Anden till att vara med dig, lyfta dig och vägleda dig. Känn deras kärlek ”som utgjuts i människobarnens hjärtan [och] är ... det mest begärliga av allt ... och det mest glädjande för själen.”

Alla Herrens apostlar älskar dig innerligt. Vi ber för dig och söker Herrens vägledning för dig. Stanna kvar hos oss. Du lever i svåra tider när motståndaren försöker göra dig till sin. Låt dig inte ledas bort. Och om du låter det ske, kom tillbaka. Våra armar är utsträckta mot dig, liksom andras som älskar dig.

I tillkännagivandet står det: ”Föräldrar har ett heligt ansvar att uppfostra sina barn i kärlek och rättfärdighet.” Mormons bok är ännu ett vittne om den här sanningen. I första versen i första kapitlet läser vi: ”Jag, Nephi, är född av goda föräldrar.” Hur många av oss har börjat läsa Mormons bok – och börjat om och om igen – och därigenom lagt dessa ord på minnet? Lagg dem på hjärtat.

Ett av mina favorituttryck i tillkännagivandet är det här: ”Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar.”

Vem vill inte vara lycklig?

Och vilka är Jesu Kristi lärdomar? Återigen i tillkännagivandet: ”Tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation.”

Vems liv kan inte bli bättre genom att tillämpa de här nyckelprinciperna? Ingen av oss kommer att göra perfekt ifrån sig. men vi kan följa president Hinckleys kloka ord: ”Gör det allra bästa ni kan.”

I tillkännagivandet står det: ”Fadern ska presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet” och ”moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad.” Presidera innebär inte att dominera, och vårda innebär inte att ha en underordnad roll. Gud har gett män och kvinnor olika men likvärdiga och nödvändiga roller som kompletterar varandra.

Låt mig ge ett personligt exempel.

Min hustru och jag lärde oss att arbeta bättre på att vara likvärdiga makar efter en dag när jag bestämde mig för att fatta ett viktigt beslut utan att rådfråga henne. Mitt agerande överraskade henne, överrumplade henne och försatte henne i en mycket svår situation. Efteråt lade hon handen på min axel och sa bestämt: ”Ron, snälla, gör aldrig så mot mig igen.” Vi har i stort sett varit på

page ever since.

We find in the family proclamation: "Fathers and mothers are obligated to help one another as equal partners."

Equalis a word that matters. Over the years, as Sister Rasband and I have worked together in what the proclamation describes as our "sacred responsibilities," we have shaped an equally yoked marriage. As each of our children is now married, Sister Rasband and I have continued to counsel them and their spouses on how to be equal partners.

When we live with our eyes single to the glory of God, we respect one another and support one another. Those divine patterns of righteousness lead to stability in our individual lives, our families, and society.

Our Father in Heaven has provided the proclamation on the family to help guide us home to Him, to help us learn and be filled with love, strength, purpose, and eternal understanding. With all my soul, I plead with you to live close to Him and His Beloved Son. I promise as you do so, the Spirit will inspire and guide you and help you feel in your heart Their promised peace that "passeth all understanding." In the name of Jesus Christ, amen.

samma sida sedan dess.

Vi finner i tillkännagivandet om familjen: "Fadern och modern är skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar."

Likvärdiga är ett ord som spelar roll. Under årens lopp som syster Rasband och jag har arbetat tillsammans i det som tillkännagivandet beskriver som "heliga ansvar", har vi format ett jämbördigt äktenskap. Vart och ett av våra barn är nu gifta och syster Rasband och jag har fortsatt vägleda dem och deras makar om hur de kan vara likvärdiga makar.

När vi har blicken fäst endast på Guds ära respekterar och stöttar vi varandra. Dessa gudomliga mönster av rättfärdighet leder till stabilitet i våra egna liv, våra familjer och i samhället.

Vår Fader i himlen har gett oss tillkännagivandet om familjen för att vägleda oss hem till honom, för att hjälpa oss lära och fyllas med kärlek, styrka, syfte och evig insikt. Av hela min själ vädjar jag till er att leva nära honom och hans älskade Son. Jag lovar att när ni gör det kommer Anden att inspirera och vägleda er och hjälpa er att känna deras utlovade frid i hjärtat som "övergår allt förstånd". I Jesu Kristi namn, amen